

Stat i visse Tilfælde er. Det, jeg har anført, synes jeg dog er Argumenter, og naar det ærede Medlem for Frederiksberg (Schlegel) har ytret, at ingen Argumenter tidligere ere anførte, saa forekommer det mig dog, at de nu fremkomne Argumenter, der ikke ere mine egne, men hentede fra ti Aar tilbage, ere ganske tilstrækkelige. Jeg kommer nu til min Konklusion, som svarer til Præmisserne, og den er, at jeg først og fremmest ønsker denne Stat affastet; kan man ikke faae den Kompensation for den, som jeg holder paa, ønsker jeg den derimod ikke affastet. Jeg sætter Kompensationen først blandt de Hensyn, jeg har nævnt, og det først og fremmest af Hensyn til Forsvarsagen; men jeg haaber dog, at man ad den Vej, der er antydet af det ærede Medlem, kan finde en Kompensation. Skulde man imidlertid ville holde sig til den halve Afgift, skulde den høitærede Finanzminister og skulde det ærede Røing ikke samle sig om at affastte Afgiften, tror jeg, at man kunde affastte den halvt under en noget anden Form end den, der er fremkommen i Forslaget, og det til større Fordel for Landet. Dette er heller ikke min egen Tanke, det er en Tanke, der er udgaet fra det ærede Medlem for Kjøbenhavn, der er min Nabo (Ploug), og denne Tanke gaar ud paa, at man skulde affastte Afgiften for Udgaende. Jeg skal ikke trætte de Herrer med mange Tal, men kun anføre et Par statistiske Oplysninger. Af statistisk Labelværd for 1879 fremgaar det, at der for Indgaende er betalt Afgift af 515,218 Bestuunings-Løns med danske Skibe og af 638,341 do. med fremmede Skibe, medens der for Udgaende er betalt Afgift af 290,469 Bestuunings-Løns med danske og 123,509 do. med fremmede Skibe. Gaar man nu over til Summerne, viser det sig, at Regjeringens Forslag om 25 Dre for Ind- og Udgaende vil give i Stat for udgaende Skibe c. 103,000 Kr. og for indgaende Skibe c. 288,000 Kr. altsaa ialt 391,000 Kr., hvorimod Skibsafgiften alene for indgaende Skibe med 50 Dre giver 576,000 Kr., altsaa langt Mere. Ifølge Regjeringens Forslag vil nemlig fremmede Skibe betale 190,000 Kr., og de danske 201,000 Kr. altsaa de danske Skibe 11,000 Kr. mere, men efter det Forslag, der gaar ud paa at bibeholde de 50 Dre for Indgaende og stryge al Afgift for Udgaende, vil de fremmede Skibe komme til at betale 318,000 Kr. og de danske 258,000 Kr. For Sammenligningens Skyld kan man supponere, at man ogsaa ned sætter Afgiften for Indgaende til 40 Dre, og saa kommer man til et Tal, der ligner det, man tidligere har havt, saa faar man for fremmede Skibe 255,000 Kr. og for danske 206,000 Kr., hvilket jo er nær de ovenstaaende 201,000 Kroner. Altsaa ved at sætte Afgiften til 40 Dre for Ind-

gaende og affastte den ganske for Udgaende, komme de danske Skibe til at betale 206,000 Kr., altsaa noget nær det, som fremkommer efter Regjeringens Forslag, medens i dette Tilfælde de fremmede Skibe komme til at betale 255,000 Kr., hvorimod de efter Regjeringens Forslag kun komme til at betale 190,000 Kr. Det er altsaa en Avance paa 50,000 Kr., der falder de fremmede Skibe til Last. Det, finder jeg, er en Fordel, og der kan fra et statsretsligt Standpunkt intet indvendes derimod, da Bestemmelserne i Sundtoldtraktaten af 1857 jo kun forlange, at vi ikke maa ad Omveie eller direkte forhøje de nu bestaaende Statter. Her er slet ikke Tale om at forhøje, her er kun Tale om at bibeholde en Del af dem eller maaſte endogſaa give en Formindstelse. Naar et Forslag om dette skulde finde Tilslutning, vilde jeg imidlertid foreslaa, — jeg har kun stillet det op med 40 Dre for Sammenligningens Skyld — at man fastholdt 50 Dre, ikke for at faae større Indtægt, men for at kunne gjøre Indrømmelser, hvor de havde Betydning for Seilskibene og de mindre Fartøier, og at man gik i det Spor, som man er flaaet ind paa i Lybssland, Sverig og andre Lande ved at sætte 20 Løns som Grændsen for Afgiftspligten. Jeg siger 20, skjøndt Preussen, saavidt jeg erindrer, har 60 og Sverig 15 Løns, fordi denne Grændse benyttes andre Steder i vor Longioning, altsaa indførte 20 Løns istedetfor 4 Løns, som der staa i Loven, og sagde: Skibe under 20 Løns ere fri. Derunder vilde alle mindre Fartøier komme ind, og vilde man gaa saa vidt, at man gav Moderation for Seilskibene, kunde man bidrage til at gjøre disse stakkels Skibe, som nu have en trang Tilværelse, Livet lidt lettere. Men naar den høitærede Finanzminister ikke kan give en saadan Tanke sin Tilslutning, gaar jeg tilbage til mit principielle Standpunkt, hele Skibsafgiftens Affastelse, og jeg tror, at det vilde være en meget simpel og naturlig Maade at gjøre det paa ved omtrent at fordoble Tolden paa Ol og Brændevin. Jeg maa fremhæve, at uagtet jeg er imod Skibsafgiften, holder jeg paa en vis Maade paa den, fordi jeg betragter den som et ubmærket Middel til at søge at erhverve en Ol- og Brændevinsstat. Jeg siger det rent ud, og jeg nævner aldeles ingen Frygt for, at en høiere Brændevinsstat, der dog ikke er høiere, end det blev paavist af det ærede Medlem (H. Hansen) i gaar, skulde falde den lavere Befolkning til Last. Jeg tror, at naar der først bliver Spørgsmaal om at drikke Brændevin i det Kvantum, at det kan skade, spørge Folk ikke længere om, hvormeget de have Lyft til at drikke, men hvormeget de have Raad til at drikke. De drikke, saalænge de have en Dre i Lommen, det er min Opfattelse. Jeg tror sandelig ikke, at denne Stat i nogen som helst Hense-